

Column: Volksgericht

Ik ben in London. Ik sta bij de speaker's corner in Hyde Park. Hier komen de sprekers samen om te discussiëren op het gras tussen de bankjes. Hier komen ze hun publiek vertellen van alle naderende rampen.

Vorige week stonden hier vier mannen voor een publiek van tientallen. Eén van hen droeg een lange baard en een wollen mutsje. Hij sprak zachtjes, kietelde door zijn baard en leek meer op een oude kluizenaar dan een volksmenner. Maar de mensen om hem heen wisten al wat er komen ging. Dit was een bekendheid, een relikwie uit London en niet te missen. Na vijf minuten gefluisterd te hebben verhief hij plotseling zijn stem. Hij tierde, schreeuwde en verviel weer in gefluister. Van de naderende Apocalyps en de vier ruiters. Van de vervloekingen die wij ons op de hals hebben gehaald.

'Wij zijn een vervloekt land,' zei hij. 'Door God verlaten!' Hij stond op een bankje voor de struiken en bracht zijn publiek in vervoering.

Ik wil niets minder dan dat.

Vandaag valt de regen zachtjes op het warme asfalt. Het ruikt naar de lokkende zomer. De speaker's corner is veranderd in een druilerige grot op een verstikkende zomernacht. Tussen de doorbuigende takken is niemand te bekennen. Het publiek slaat Hyde Park over vandaag. Wie wil er luisteren naar een gek in de regen? De enige getuigen van mijn meesterlijke voordracht zijn een verwaalde eekhoorn en een boom.

'Vroeger,' vertel ik, 'stond hier de Tyburn boom, precies hier, waar nu de speaker's corner is. Ook die boom kreeg honderden mensen samen. Maar dan voor een verhänging, de executie van een moordenaar, een dief, een lokale bekendheid. Het samenkomen zit de Londonaren in het bloed. Dusdanig dat ze tweehonderd jaren geleden besloten de boom te kappen en daarvoor in de plaats deze plek te maken. Een plek waar iedere zonderling, of politieke activist kan vertellen.'

Ik zie de eekhoorn loeren. Ik lees zijn verwijt dat ik mijn eigen woorden niet gebruik, dat ik een betoog opbouw van gestolen zinnen en gejatte ideeën. Ik zie de eekhoorn kijken, zijn hoofd schudden en door lopen.

Het spreken zit mij niet in het bloed en dat is wat hij ziet. Ik kom uit een land waar mensen niet samenkomen voor een volksgericht. Uit een land waar mannen met wollen mutsjes niet op banken staan. Ik verscheur mijn papier, draai om en ga naar huis.

Wie?

17-3-08

Links!

-

Voordelig onthaasten en genieten in een van de Fletcher Hotels

- Directplant.com

- Fietsen tot 60% korting

- meer dan 35.000 HBO+ vacatures, kijk nu op NationaleVacaturebank.nl

- selexyz.nl - Literatuur